

Velenje
SP Do 0
RUDAR
1978

070.489(497.12 Velenje

9000777.7

COBISS

KUŽIŠNICA KULT. CENTRA
I. NEDOLNIK V. KUCNE

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA
RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA VELENJE

LETO XII

PETEK, 29. DECEMBER 1978

ŠTEVILKA 7

Pogumno odpirajmo nove poti!

Ob vsakem novem letu se ponavadi potrudimo in napravimo obračun svojega dela. Prehodimo svojo delovno in življenjsko pot – v mislih se vračamo k delovnim in življenjskim uspehom; ustavljamo se pri pomembnejših rezultatih in pri tistih problemih, ki so se nam nepozabno in neopravičeno vtisnili v spomin.

Pojdimo skupaj na sprehod; pokukajmo k vsakemu in v vsak kotiček! Bodimo kritični do sebe in do drugega! Spoznavajmo resnice, ki nam naj bodo kažipot za delo v novem letu; ki nam bodo oblike in metode dela za jutri!

Kolektiv našega velikega kombinata in velike delovne skupnosti se je na vseh področjih proizvodnje in družbene aktivnosti vključil v izvajanje programiranih nalog in družbeno-ekonomske usmeritve v Sloveniji in v občini.

Pri proizvodnji premoga smo se približali planiranim količinam in z zavestnimi napori ob težki energetske krizi v celotni domovini v veliki meri nadomestili izpad proizvodnje, ki je nastal zaradi hudega požara. Nakopali smo prek 4 400 000 ton premoga in tako pokrili programirane potrebe. Takrat, kadar govorimo o proizvodnji premoga in o še vedno težkem delu rudarja, mislimonavse tiste marljive delavce, ki ustvarjajo naš boljši jutrišnji dan.

Premogovništvo je v Šaleški dolini zaradi pomena energetike v Sloveniji in v Jugoslaviji še vedno primarna gospodarska dejavnost. Gotovo pa bo treba v tehnologiji, v načinu pridobivanja premoga premagati še premnoge napore, da bi povečali modernizacijo in mehanizacijo jamske proizvodnje in tako dosegli razbremenitev človeka. Pred nami so naloge, kot je izgradnja nadomestnih, novih objektov za Preloge, saj bomo morali v nekaj letih doseči letno proizvodnjo 4 700 000 ton premoga in jo zadržati vse do

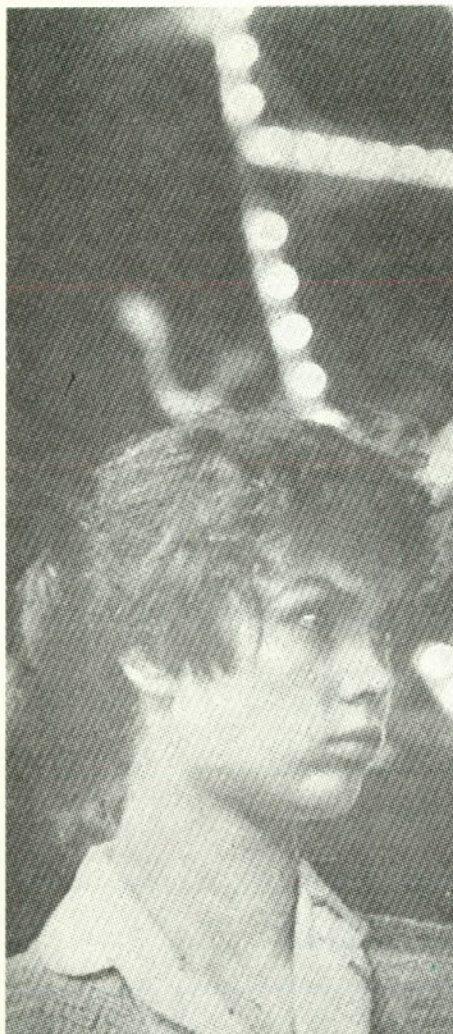
Dalje na 2. strani!

Članom delovnih kolektivov vseh temeljnih organizacij, enovitih delovnih organizacij in delovnih skupnosti v naši sestavljeni organizaciji združenega dela želimo

V NOVEM LETU DEVETNAJSTO-DEVETINSEDEMDESETEM
veliko delovnih uspehov in osebne ter družinske sreče!

Vso srečo v novem letu 1979 želimo tudi vsem upokojujencem in zunanjim sodelavcem združenih organizacij v SOZD REK Velenje.

Koordinatorji družbenopolitičnih organizacij v SOZD REK Velenje, predsednik delavskega sveta in poslovodni odbor SOZD REK Velenje

leta 2000. Razumljivo je, da bodo potrebne velike investicije. To pa nas dodatno obvezuje za smotrno gospodarjenje in varčnost na vsakem koraku.

Dodatno nas obvezujejo tudi boleči spomini na hude nesreče v zadnjih dveh letih, ko smo doživljali izgube človeških življenj in hkrati z njimi veliko materialne škode ... Morebiti bi obtem morali reči nekaj tudi o naši skrbi za zdravje in varnost? Stopnja odsotnosti od dela zaradi bolniške narašča, hkrati pa imamo pri delu veliko nesreč, katerih posledice so invalidnost delavcev. Imamo 850 invalidov, se pravi, 850 delavcev z zmanjšano delovno zmogljivostjo ... Sodim, da bomo za zdravje in varnost pri delu morali bolj skrbeti in v REK Velenje ter v širši družbeni skupnosti bolj načrtno zagotavljati delo za invalide, ki jim v matični organizaciji težko najdemo primerno zaposlitev.

Vendar povrnimo se še k našim uspehom! ... Letos smo uspešno končali veliko družbeno investicijo v četrto fazo TE Šoštanj. Kolikšna je ta delovna zmaga, smo lahko ocenili prav v tem mesecu, ko je Slovenija ravno po zaslugi TE Šoštanj IV in zaradi prizadevnosti vseh delavcev našega kombinata bila edina republika, ki ji ni bilo treba omejiti porabe električne energije. Naj ne zveni bahavo, če rečemo, da smo ponosni na to, kajti s tem smo pomagali celotnemu našemu gospodarstvu!

Tudi kolektiv Elektrostrojne opreme se je v celoti vključil v skupna prizadevanja za uresničenje našega gospodarskega programa. Predvidenega napredka pri mehanizaciji za pridobivanje premoga ne moremo pričakovati brez zavestnega prizadevanja in dela tega kolektiva. Tudi investicija, za katero se je ta kolektiv odločil in jo izvaja za razširitev lastne dejavnosti, bo omogočila boljše delovne pogoje vsem delavcem v našem kombinatu in zanesljivo upanje, da bo proizvodnja in kvaliteta proizvodov naših temeljnih organizacij zaradi nje narastla.

Podobno velja za delovni kolektiv Plastike, saj mlad, kot je, stalno razvija svoje dejavnosti in venomer snuje in išče nekaj novega. Zato bi bilo gospodarno, da tudi za njegove dejavnosti združimo vse sile in si skupaj prizadevamo za njihov razvoj.

Z velikim zadovoljstvom ugotavljamo, da smo tudi drugod dosegli dobre rezultate. Na primer, te dni smo tik pred odprtjem nove proizvodne dvorane za našo Tiskarno, v kateri bo njen delovni kolektiv lahko razširil svoj delovni program in uvedel več delovnih izmen ter na ta način lahko izpolnil tudi naše veselo pričakovanje, da bo v njegovi dejavnosti našlo zaposlitev več naših delovnih invalidov.

V Avtoparku so prav tako končali z investicijo. Razširili so delovne prostore in s tem izboljšali svoje delovne pogoje.

In majhen kolektiv EFE! Pogosto se zaradi problemov pri preskrbi s surovinami in nerešenih vprašanj v stanovanjski izgradnji, predvsem pa zaradi ostre konkurence na tržišču gradbenih materialov, znajde v težavnejšem gospodarskem položaju. Vendar letos je pro-

MOJE ŽELJE OČKU RUDARJU OB NOVEM LETU

Tebi, ki kakor krt koplješ
rjavo zlato.

Tebi, ki se od nas poslavljaš
s preprostim SREČNO!

Tebi, ki nas tolažiš, kadar
trepetamo v skrbeh zate.

Tebi, očka, ki se s temo pogovarjaš,
želim, da se zdrav vračaš domov.

Sanja KRUPIC, 8. c
TOZD o. š. ANTON AŠKERC

V kavarni našega obrata družbene prehrane v Velenju 9. decembra - LETNO SREČANJE NAŠIH RACIONALIZATORJEV; na sliki od desne proti levi Jože KRK, predsednik koordinacijskega odbora sindikata naše sestavljene organizacije, in diplomirani inženir rudarstva Jože HRIBAR, predsednik komisije za racionalizacije v delovni organizaciji RLV - pri podeljevanju priznanj in spominskih značk za uveljavljene racionalizacije v zadnjem obdobju ... Podrobno bomo o tem srečanju pisali v prvi številki "Rudarja" po novem letu.

OČKU RUDARJU OB NOVEM LETU

Moja želja očku je skromna.

Velikokrat pride z dela utrujen, sede, bere časo pis in zaspi. Saj je rudar! Hodi globoko pod zemljo, vihra s "krampom" v roki, s čela si briše pot ... pa saj je naše krvi.

In ko pride zima, si peč zakurimo s premogom, ki so ga rudarji z žuljavimi rokami kopali. Saj ta premog mi pomeni veliko več, ker ga je izkopal moj oče.

Oče pokaže dlani in veli: "Poglej, kakšne so moje roke, ki se trudijo, da nahrungijo lačna usta otrok, za sladke kruhe in za topel dom." ... Zato želim očku - Srečno! ... Božica JUROVIČ, 8. b - TOZD o. š. ANTON AŠKERC

daja njegovih elektrofiltrskih zidakov bila boljša, svoj proizvodni program pa je obogatil tudi z novimi izdelki, ki so tudi edina pot za njegovo boljšo gospodarsko perspektivo.

S povedanim sem želel opomniti le na nekaj rezultatov, ki smo jih dosegli v letošnjem letu, in na glavne naloge, ki so pred nami. Želim si, da bi vsi cenili te velike uspehe in da bi se vsi potrudili za čim hitrejšo in cenejšo dokončanje investicijskih ter drugih nalog, ki so pogoj za naše še boljše delovne rezultate v prihodnosti.

Članom našega sindikata bi rad povedal tudi, da sem ob razmišljanju o gospodarnosti in naših skupnih naporih uvidel, da nas le dobro programirano delo in prizadevanje vsakega posameznika za skupne cilje lahko vodijo k nujnemu povečanju družbenega dohodka in k izboljšanju delovnih pogojev; to je k ciljem, ki morajo biti stalna skrb sindikatov.

Posebno poglavje je izvajanje določb zakona o združenem delu. Enajstega ta mesec je potekel dveletni rok za uskladitev samoupravne organiziranosti v vseh strukturah združenega dela. Na prvem mestu gre za oblikovanje poštenih dohodkovnih odnosov. Pri nas moramo v ta namen izoblikovati merila, sporazume in pravilnike za celotno zgradbo od temeljne organizacije združenega dela do elektrogospodarske skupnosti in interesne skupnosti elektrogospodarstva Slovenije. Pri tem delu smo se včasih obnašali, kakor da se ne razumemo, kakor da bi imeli različne interese. Morebiti so bila kdaj temu vzrok različna gledanja, morebiti nestrpnost. Z gotovostjo pa lahko trdimo, da je bilo včasih čutiti razhajanja zaradi želje, da bi se ponekod obdržali stari odnosi, ki omogočajo porabo ustvarjenega dohodka neodvisno od vloženega dela.

Na tem področju smo še marsikje ostali nedorečeni; zato se bomo v samoupravnih organih, v zvezi komunistov, v sindikatih in v organizaciji mladih morali še naprej prizadevati, da bomo na hitro sprejete odločitve v praksi dobro preverjali, da jih bomo smelo in sproti dopolnjevali. Smelost in pogum pa ne bi rodila sadov, če bi bili neučakani in ponovno površni.

Pred nami je še na različnih področjih veliko nerešenih vprašanj, ki jih bomo morali v celotnem kolektivu sestavljene organizacije REK Velenje in v celi občini solidarno in smotno razreševati. Naše delegate za organe družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti bomo morali boljše usposobiti in pripravljati. Kot proizvajalci se bomo morali postaviti tudi v vlogo porabnika. Le s takimi prizadevanji bomo lahko storili kaj več tudi za razrešitev, denimo, stanovanjskih problemov, ki nas močno pestijo; pa za ureditev humanih odnosov nasploh - v gospodarstvu, državni upravi, kulturi, zdravstvu, zaposlovanju, šolstvu, rekreaciji in drugih področjih družbenih dejavnosti, ki vplivajo na srečo, ki si jo vsi tako želimo.

Vsem članom sindikata SOZD REK Velenje in vsem nji-

hovim svojcem želim srečno in uspehov polno NOVO LETO 1979!

Jože KRK, predsednik koordinacijskega odbora sindikata SOZD REK Velenje

Franc KRIVEC,
predsednik konference
osnovnih organizacij
sindikata delovne
organizacije RLV

Izteka se leto kongresov naših družbenopolitičnih organizacij in leto novih uspehov na samoupravnem in proizvodnem področju.

Ko ugotavljamo delovanje sindikata v delovni organizaciji RLV v letošnjem letu, lahko rečemo, da smo bili izredno aktivni na raznih področjih. Predvsem je bilo naše delovanje usmerjeno v nadaljnje poglobljanje družbeno-ekonomskih odnosov, poglobljanje socialističnega samoupravljanja in delegatskih razmerij, uveljavljanje ter krepitev takega položaja delavcev v samoupravnem procesu, da bo delavec resnično čimbolj uspešno in po demokratični poti odločal o sadovih svojega živenga in minulega dela.

Nadalje ugotavljamo zelo aktivno in množično sodelovanje članov sindikata pri obravnavi kongresnih gradiv za 8. kongres ZKS, 11. kongres ZKJ, 9. kongres Zveze sindikatov Slovenije in 8. kongres Zveze sindikatov Jugoslavije.

Zlasti pomembna pa je bila dejavnost osnovnih organizacij sindikata v delovni organizaciji RLV v pripravah in sprejemanju samoupravnih sporazumov in drugih samoupravnih aktov ter razvijanju različnih oblik samoupravnega dogovarjanja in neposrednega odločanja delavcev. V vseh poprejšnjih razpravah in referendumih je sodelovalo prek 80 odstotkov zaposlenih delavcev. Sindikat je skupaj z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in samoupravnimi organi aktivno sodeloval tudi pri kadrovanju delegatov za samoupravne organe v SIS, družbenopolitičnih skupnostih ter drugih skupnostih in organizacijah.

V letu 1978 je prišlo tudi do sindikalne reorganizacije v naši delovni organizaciji. V RLV imamo sedaj 27 osnovnih organizacij sindikata; vsaka osnovna organizacija pa ima izvršni odbor, ki ga sestavljajo sindikalni poverjeniki, delegati delavcev zaokroženih delovnih procesov - sindikalnih oziroma samoupravnih delovnih skupin.

Naprej se delegati v izvršnih odborih osnovnih organizacij povezujejo na vseh ravneh organiziranosti in de-

lovanja sindikatov - na ravni TOZD, delovne organizacije RLV, SOZD REK Velenje, krajevne skupnosti, občinskega odbora panožnega sindikata, občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije itd. Torej člani sindikata lahko svoje interese izražajo in uveljavljajo, kjer hočejo in kjer je potrebno.

Tako so ustvarjeni vsi pogoji za še uspešnejše politično delovanje delavcev delovne organizacije RLV v letu 1979 kot v letu 1978.

Danes ima sindikat potemtakem tak družbeni položaj, ki svojim članom omogoča, da v svoji organizaciji združenega dela in krajevni skupnosti rešujejo vsa življenjska in delovna vprašanja delovnih ljudi in drugih občanov.

- - -

Ko ob novem letu želim v imenu predsedstva konference osnovnih organizacij sindikata delovne organizacije RLV vsem delavcem v našem kombinatu - še zlasti pa rudarjem, veliko delovnih uspehov ter osebne in družinske sreče v letu 1979 - naj izrečem še posebno pohvalo vsem udeležencem prostovoljnih delovnih akcij, ki so jih v letošnjem letu v naših jamah in izven SOZD REK Velenje organizirale naše družbenopolitične organizacije in samoupravni organi ... In to v pričakovanju, da bo v prihodnjih takih akcijah, saj bodo te prav gotovo še potrebne, skupna udeležba še krepkeje pressegla število 1000, kolikor je bilo približno udeležencev na teh akcijah letos!

Srečno 1979!

Jože DERMOL,
predsednik konference
osnovnih organizacij
sindikata delovne
organizacije TE Šoštanj

Ob sklepu leta je prav, da tudi v TE Šoštanj naredimo preglednico našega dela in delovanja, da ugotovimo našo uspešnost in slabosti ter si zadamo naloge za naprej; vse s ciljem, da bo naše prihodnje delo in poslovanje uspešnejše in učinkovitejše.

Leto 1978 je v zgodovini TE Šoštanj vsekakor eno najpomembnejših. Centralni dogodek je bil uspešen start IV. faze, novega bloka z močjo 335 MW, ki v času velikih redukcij v Jugoslaviji bistveno prispeva k temu, da ima Slovenija danes dovolj kvalitetne električne energije.

Izgradnja, ki je bila dokončana v družbeno postavljenem roku in s stroški, ki so bili nižji od predvidenih, ter uspešen zagon ob dobri usposobljenosti pogonskega in vzdrževalnega osebja so momenti, ki so bili odločilni, da je poslovni odbor ISE predlagal kolektiv TE Šoštanj za delovno odlikovanje.

Delavcem TOZD Inženiring, ki so vodili to izgradnjo, so bile izrečene mnoge pohvale. Slovenska družba je znala pravilno oceniti pomen visoko usposobljenega

V domu kulture Velenje navečer 27. novembra - SLAVNOSTNI SPREJEM 109 NOVIH ČLANOV Z OBMOČJA NAŠE OBČINE V ZVEZO KOMUNISTOV; na sliki novi člani zveze komunistov in predstavniki naše ožje in širše družbenopolitične skupnosti pred začetkom slovesnosti.

Novim članom je najprej povedal nekaj besed o nalogah komunistov nekoč in danes dolgoletni komunist, borec NOV in avtor knjige "Dnevi preizkušnje" - Jože TEKAVEC; celotno prireditev, med katero so se s kratkim recitalom domoljubnih pesmi izkazali tudi trije člani Amaterskega gledališča Velenje, pa je izredno lepo povezoval mladinski pevski zbor osnovne šole "Miha Pinčar - Toledo".

Vsaki pesmi z odra je iz vseh delov dvorane sledilo navdušeno ploskanje.

strokovnega kadra, ko je kolektivu TOZD Inženiring zaupala izgradnjo termoelektričnih objektov za slovenske potrebe v naslednjem obdobju, in to v Sloveniji kakor tudi v drugih republikah. Tako temeljna organizacija Inženiring danes že vodi izgradnjo novega energetskega bloka v ljubljanski Toplarni, obenem pa se pripravlja, da bo podobno nalogo prevzela v Trbovljah ter v Bosni in na Kosovem.

V letu, ki se izteka, so bila deležna izredne pozornosti tudi prizadevanja za zmanjšanje vpliva elektrarne na okolje v Šaleški dolini, saj je z vgraditvijo lovilcev kapljic v hladilne stolpe gotovo popolnoma odpravljen rosenje v Šoštanju, novi elektrofiltri za vse prve štiri kotle pa prispevajo k čistejšemu zraku, medtem ko je zgrajen nasip na družmirskem polju dokončno odpravil nevarnost poplav v Šoštanju in odprl možnosti za rekreacijo občanov ob tamkajšnjem ugrezninskem jezeru, ki bo prispevalo tudi k uravnavanju pretoka reke Pake.

Stalna skrb za preventivno vzdrževanje naprav in uspešno opravljanje remontov v elektrarni kaže uspešne rezultate tudi v obratovalni pripravljenosti, ki je "na špici" v Jugoslaviji in zagotavlja nemoteno preskrbo potrošnikov z električno energijo. Z dodatnim stalnim usposabljanjem delavcev TE Šoštanj pa se strokovnost dela še povečuje, tako da lahko pričakujemo, da bo elektrarna še naprej hrbtenica slovenskega elektrogospodarstva.

Uspešnemu delu je sledil tudi uspešen samoupravni razvoj. Ta se kaže v registraciji delovne organizacije TE Šoštanj s štirimi TOZD. V preteklem letu smo delavci in družbenopolitične organizacije TE Šoštanj pokazali maksimum volje in prizadevanj, da pot, zastavljeno v zakonu o združenem delu, izpeljemo do konca. Kljub nekaterim še neurejenim vprašanjem lahko rečemo, da smo dosegli velike rezultate, ki bodo omogočili delavcem neposreden vpliv na delo, pogoje in rezultate lastnega dela.

Vendar v naslednjem letu nas čakajo še mnoge naloge. Predvsem bo treba poskrbeti, da bo sestavljena organizacija v popolnosti zaživel, da bodo temeljne organizacije vsebinsko res temeljne organizacije in da se bodo na področju proizvodnje električne energije dosledno uveljavila dohodkovna načela. Redna skrb za naprave, remont in vzdrževanje pa morajo biti usmerjeni v doseganje čim višje obratovalne pripravljenosti in zagotavljanje potrebnih količin električne energije.

V novem letu 1979 želim v imenu sindikalne organizacije TE Šoštanj delavcem vseh združenih organizacij v SOZD REK Velenje mnogo uspehov in sreče pri delu in v krogu njihovih svojcev in prijateljev!

PREKLICUJEM VELJAVNOST

- plačilnega kartončka in delovne izkaznice REK Velenje št. O61085 - Silvo VAČUN (Šentflorjan 2 a, Šoštanj).

Franc JOŠT,
predsednik konference
osnovnih organizacij
sindikata delovne
organizacije ESO

Še eno leto odhaja v preteklost, v zgodovino, in pred nami je novo leto, leto 1979, v katerem si vsi želimo, da bi bilo srečno; da bi ga zdravi in v miru preživel.

Ob poslavljanju od preteklega leta moramo ugotoviti, kako smo gospodarili in kakšne naloge naj si zastavimo za prihodnje leto.

Naloge, ki nam jih nalagajo zakon o združenem delu, kongresni dokumenti in sindikalna lista, so zahtevnejše, kot so bile pred nekaj leti, vendar opraviti jih bomo morali pravočasno in v skladu s cilji razvoja naše samoupravne socialistične demokracije. To pomeni, da se bomo morali še bolj poglobljeno vključevati v celotno družbeno dogovarjanje oziroma usklajevanje nalog, potreb in interesov, in sicer kot aktivni soustvarjalci novih oblik in postopkov samoupravnega odločanja. Za nas, delavce delovne organizacije Elektrostrojna oprema, pa je pri tem še posebej pomembno, kakšne gospodarske in samoupravne uspehe smo dosegli v letu, ki ga končujemo, in kje smo si zadali zahtevnejše cilje, kot smo jih lahko uresničili. V tej zvezi naj navedem dve glavni težavi, ki sta nas stalno pestili v letu 1978! ... Predvsem nas je oviralo primanjko vanje repromateriala in proizvodne opreme, glede na pestrost naše dejavnosti pa nas še vedno teži primanjko vanje delovnih prostorov.

Zaradi teh problemov nismo dosegali tolikšne produktivnosti, kot smo jo načrtovali, in takšnih poslovnih uspehov, da bi razpoloženje delavcev naših temeljnih organizacij bilo kar najboljše.

Naša najvažnejša naloga je zato čim hitrejša uresničevanje srednjeročnega plana razvoja delovne organizacije ESO, to je za obdobje 1976 - 1980, saj se bomo z realizacijo tega plana rešili prostorske stiske. V njem smo namreč predvideli izgradnjo nadomestnih objektov, od katerih smo jih del že zgradili, čaka pa nas še dograditev proizvodne hale B, s površino 1 488 kvadratnih metrov - za potrebe TOZD Strojni obrati, ter hale C, s površino 3 018 kvadratnih metrov - za potrebe TOZD Elektro obrati, TOZD Vodovodno-toplovodni obrati in TOZD Krovsko ključavničarski obrati.

Na splošno pa lahko rečemo, da je leto 1978 bilo za našo delovno organizacijo še kar uspešno, kajti poglavite cilje, ki smo si jih zastavili v letnem načrtu, bomo dosegli.

V imenu predsedstva konference osnovnih organizacij sindikata delovne organizacije Elektrostrojna oprema želim v letu 1979 delavcem vseh organizacij združene-ga dela, ki sodelujejo z nami, mnogo sreče, zdravja in delovnih uspehov. Še posebej pa to želim delavcem delovne organizacije ESO in njihovim sorodnikom.

Dominik POTOČNIK,
predsednik konference
osnovnih organizacij
sindikata delovne
organizacije PLASTIKA

Zopet je leto naokoli. Prišel je čas, ko polagamo račune o opravljenem in neopravljenem delu. V letu 1978 smo bili zelo aktivni tudi na družbenopolitičnem področju. Uresničili smo najvažnejše dele akcijskega programa za izvajanje določb zakona o združenem delu. Posebno aktivni smo bili pri sprejemanju raznih aktov, ki so potrebni za uspešno uresničevanje samoupravnih odnosov; to je aktov, ki urejajo organizacijske, dohodkovne in druge odnose v združenem delu.

V izvajanju akcijskega programa se je bivša temeljna organizacija Plastika in zaščitna sredstva organizirala kot delovna organizacija z dvema temeljnima organizacijama (TOZD Kovinski izdelki in galanterija in TOZD Plastični izdelki) ter delovno skupnostjo skupnih služb. Sprejet je bil tudi samoupravni sporazum o združitvi v SOZD (sestavljeno organizacijo) REK Velenje.

Prednica delovne organizacije Plastika, TOZD Plastika in zaščitna sredstva, je ob ustanovitvi, leta 1971, štela le 25 delavcev. Od takrat pa je obseg proizvodnje tako povečevala, da imamo danes, v delovni organizaciji Plastika, zaposlenih že 162 delavcev.

Povečal se je tudi proizvodni program. Razlog za povečanje so bile zlasti potrebe tržišča po kompletnem priboru za embaliranje s plastičnimi trakovi. Tako smo poleg plastičnih trakov in drugega začeli izdelovati tudi ves potreben pribor za pakiranje (ročne spenjalce za trakove, kovinske sponke in odvijalce trakov).

Na željo kupcev smo se lotili tudi izdelovanja različnih vrst avtomatskih pakirnih strojev. In to postopoma, s spreminjanjem in izboljševanjem prvotnih pakirnih strojev - tako da smo le-tim dodali transportno linijo, jim uredili dodatno napenjanje ipd.!

Precej izboljšav je doživel tudi ročni spenjalni strojček za embalažne trakove.

Vendar ob tem je treba poudariti, da je povpraševanje po naših avtomatskih pakirnih strojih in ročnem priboru za pakiranje tako veliko - doma in tudi v inozem-

stvu! - da mu ne bomo kos, če ne bomo pošteno razširili in obnovili strojne opreme in nasploh povečali kapacitet obrata za izdelavo kovinskih izdelkov. V ta namen bi po sedanjih predvidevanjih morali investirati okrog 2 milijona 600 tisoč dinarjev, in to samo za dokup in obnovo strojne opreme. Poleg tega bomo potrebovali še 800 tisoč dinarjev za ureditev ustreznih montažnih prostorov, saj so sedanji postali pretesni. Te prostore bi uredili v bivši velenjski elektrarni.

Zelo iskani pa so tudi drugi naši glavni izdelki. O tem pričajo podatki, da smo v letošnjem letu prodali že prek 100 milijonov metrov plastičnega traku za pakiranje (ob realizaciji prodaje kompletnega pribora za pakiranje v višini milijarde 250 milijonov starih dinarjev) ter 60 milijonov plastičnih kozarcev in 130 ton monofila.

Ti podatki nedvomno govore tudi o naši skrbi za kvaliteto izdelkov, kakor tudi o potrebi po nadaljnjih vlaganjih v opremo za proizvodnjo plastičnih izdelkov, in to ne nazadnje tudi zaradi tega, ker je ta oprema že precej izrabljena. V razvojnem programu naše delovne organizacije smo predvideli, da bomo v ta namen - za dokup in obnovo opreme, ki jo potrebujemo za proizvodnjo plastičnih izdelkov - morali investirati kar okrog 14 milijonov dinarjev.

Torej so pred nami še zelo zahtevne naloge, vendar s skupnimi močmi in dobrim medsebojnim razumevanjem jih bo gotovo mogoče rešiti.

V imenu vseh družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih in poslovnih organov delovne organizacije Plastika želim delavcem delovne organizacije Plastika in vsem drugim delavcem v našem kombinatu ter njihovim družinskim članom srečno in uspešno novo leto 1979!

Leopold IVENČNIK,
predsednik osnovne
organizacije sindikata
v Avtoparku

Letošnje leto je bilo leto množičnih dogajanj v družbenopolitičnem življenju, za delovno organizacijo Avtopark predvsem na področju uresničevanja zakona o združenem delu.

Usklajevanje med deli REK Velenje je resda bilo zelo težavno, vendar smo sprejeli vse akte, ki so bili potrebni za registracijo delovnih organizacij.

Zdaj nam največ težav zadaja izdelava meril in načel za nagrajevanje osebne uspešnosti delavcev.

Menim pa, da smo na družbenopolitičnem in samoupravnem področju kljub temu bili aktivni. Podobno velja tudi za naše gospodarjenje, kajti če analiziramo poslovanje naše delovne organizacije v letu, ki izteka, lahko rečemo, da bo 143 delavcev, kolikor nas je v njej zaposlenih, zastavljene letne naloge povsem uresničilo.

Ni bilo malo težav, s katerimi smo se srečevali v letu 1978. Kot storitvena dejavnost smo povsem odvisni od naročil, to pa je od nas terjalo včasih tudi preveč nadurnega dela. Saj če smo hoteli doseči planirani skupni prihodek v višini 53 milijonov dinarjev, smo morali velikokrat delati tudi v podaljšanem delovnem času. Sicer pa bomo to nalogo izpolnili, ker smo že v desetih mesecih dosegli 97,4 odstotka predvidenega skupnega prihodka.

Največja težava, na katero smo v letu 1978 naleteli vse delovne organizacije prometne smeri, pa je bila dvakratna podražitev goriva. A ne samo podražitev goriva, tudi cene rezervnih delov in avtomobilskih gum so v minevačem letu močno rušile plan stroškov. Če natančneje pogledamo porabljena sredstva, namreč ugotovimo, da že za deset mesecev pri teh sredstvih beležimo nasproti planu indeks 115, posebno pa se to pozna pri avtomobilskih gumah, kjer je tak indeks za to obdobje celo 136.

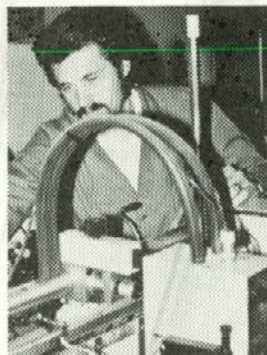
Glede na povedano in primerjavo z drugimi delovnimi organizacijami v prometni branži, ki so med letom dvakrat povišale cene svojim storitvam, medtem ko jih mi sploh nismo povečevali, lahko trdimo, da smo vsaj v prvih desetih mesecih 1978 poslovali precej dobro. Žal pa nas skrbita zadnja dva meseca, kajti jesenska podražitev bencina in drugega goriva bo pobrala še tiste rezerve, ki smo si jih ustvarili do novembra.

Plan, ki smo si ga zastavili, smo torej poskušali uresničiti po svojih najboljših močeh. Postavk plana, na katere lahko vplivamo, smo se držali, žal pa ne tudi tako važne postavke, kot je DOHODEK, saj nanj ne vplivamo sami. Verjetno pa bi tudi pri nas dohodek ostal v razmerjih občinskega plana, če bi se tudi vsi drugi v družbi držali sprejetih načel.

Povedati je treba tudi, da smo se v mesecu decembru preselili v nove delovne prostore, tako da bomo sedaj vsa naša servisna dela lahko opravljali na enem mestu.

Želja nas vseh za novo leto 1979 je, da bi delali boljše. Za to tudi imamo upanje; dajejo nam ga predvsem novi delovni prostori, ki ustrezajo naši dejavnosti.

V upanju, da se bodo naše želje uresničile, da bomo poslovali boljše, želimo vsem delovnim tovarišem in njihovim družinam mnogo delovnih uspehov ter sreče v letu 1979.

Ivan PERNEK,
predsednik osnovne
organizacije sindikata
v Tiskarni

Delavci delovne organizacije TISKARNA stopamo v leto 1979 s praktično vsemi realiziranimi načrti in željami za leto 1978. Seveda pa ni bila lahka in enostavna bitka na tržišču tiskarstva, kjer iz obdobja v obdobje bolj prevladujejo tisti, ki več vlagajo v modernizacijo svojih obratov in si tako omogočajo proizvodnjo kvalitetnejših izdelkov. V naši dejavnosti je sentimentalnosti vedno manj. Kvaliteta proizvodov in čim krajši izdelovalni roki so sestavni del naših razmišljanj o naši bodočnosti.

Vsekakor pa smo si ob vstopu v novo leto s pomočjo drugih združenih organizacij v SOZD REK Velenje zagotovili najlepše darilo - NOVO PROIZVODNO HALO. S tem objektom, vrednim prek 13 milijonov dinarjev in s skupno koristno površino 1 320 kvadratnih metrov, smo si ustvarili temeljni pogoj za nadaljnji razvoj naše dejavnosti in obenem razvoj grafike v celotni naši občini.

Sami - brez združenih organizacij v SOZD REK Velenje, posebno delovnih organizacij RLV, TE Šoštanj in ESO, ter celotne naše občinske družbenopolitične skupnosti - tolikšne investicije seveda ne bi zmogli. Še naprej bi morali delati na treh lokacijah in na obrtniški način ... Sicer ne slabo, saj nas je letos poprečno 45 zaposlenih ustvarilo prek 22 milijonov dinarjev celotnega prihodka, znotraj katerega smo skoraj 40 odstotkov čistega dohodka izločili za sklade in delovnim rezultatom primerno oblikovali tudi sredstva za osebne dohodke ter drugo porabo ... Vendar v prihodnjem letu, v novi proizvodni hali, nas bo poprečno 56 zaposlenih po planu povečalo celotni prihodek v primeri z doseženim v letošnjem letu za 36 odstotkov, dohodek za 33 odstotkov in čisti dohodek za 41 odstotkov. Pri tem pa bomo za kritje investicijskih obveznosti morali v poslovni sklad izločiti dvakrat toliko sredstev, kot smo jih v letu 1978, in rezervni sklad za 29 odstotkov več sredstev. Takšne rezultate pa bo seveda mogoče doseči le s brezhibno organizacijo dela in s kar največjo prizadevnostjo vseh zaposlenih.

O vseh teh rezultatih, predvidevanjih in okoliščinah smo zavzeto razpravljali v naših samoupravnih in družbenopolitičnih organih in organizacijah v letošnjem letu in že prej - vse od takrat, ko smo se odločili, da bomo v sklopu dohodkovne in samoupravne organizacije SOZD REK Velenje združili svoje delo in sredstva v enovito delovno organizacijo TISKARNA. To pa je tudi razumljivo, saj smo s tako odločitvijo prevzeli nase veliko več skrbi za razvoj v s e naše dejavnosti in

gospodarno poslovanje naše organizacije združenega dela. Se pravi, da nas je ta odločitev še bolj zresnila tako poslovno kakor tudi samoupravno – to je, kar se tiče interne zakonodaje, samoupravnih splošnih aktov, katerim smo v letu, ki se izteka, posvetili še posebno pozornost, in sicer zato, ker smo uvideli, da je od njihove kvalitete bistveno odvisna ustreznost naše poslovne politike in odnosov med nami in drugimi delavci.

Vsem delavcem naše sestavljene organizacije in njihovi svojcem želim v imenu delavcev TISKARNE veliko delovnih uspehov in osebne sreče v novem letu 1979!

Stane JAMNIKAR,
predsednik osnovne
organizacije sindikata
v delovni organizaciji EFE

Med delovnimi organizacijami, ki jih je priklicala sedanja faza samoupravnega razvoja, je tudi naša. Z elektrofiltrskim pepelom iz TE Šoštanj in dodatki smo sicer že leta 1960 začeli izdelovati zidake, ki jih je stanovanjsko gospodarstvo zaradi njihove kvalitete in velikih potreb po gradbenem materialu kmalu ugodno sprejelo. To leto se je naša dejavnost tudi začela.

Naša dejavnost je v času, ko se je začela, in je še zdaj ena od redkih industrij, ki uporablja za glavno surovino odpadni material – k čemur teži danes v svetu moderno gospodarstvo vse bolj.

Naše zidake niso ugodno sprejeli le gradbinci v Velenju, ampak tudi v ožji in širši domovini, kamor je šlo največ naših proizvodov. V začetku smo pravzaprav imeli en sam proizvod – elektrofiltrske zidake, toda z leti smo z ozirom na potrebe v gradbeništvu in zaradi lastnega razvoja naš proizvodni program zelo razširili. Začeli smo proizvajati izdelke, kot so elektrofiltrske (EF) malte za klasično uporabo, prečiščen EF pepel in nazadnje EFELIT, to je malto za strojno ometavanje.

V primerjavi z leti nazaj smo ravno v letošnjem letu občutno razširili obseg proizvodnje in poslovanja. Tako smo fizični obseg proizvodnje povečali za okrog 34 odstotkov, nekoliko manj pa tudi vrednostni obseg, saj bo naš celotni letošnji prihodek približno za 23 odstotkov presegel lanskega; vendar, žal, večidel zaradi občutne podražitve reprodukcijskega materiala v drugem polletju, ki bo neugodno vplivala na razmero ma dobre proizvodne rezultate v prvem polletju.

Na splošno pa lahko rečemo, da smo letos še kar do-

bro poslovali, in si želimo, da bi vsaj tako poslovali tudi v prihodnjem letu.

V imenu izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata EFE želim vsem delavcem v SOZD REK Velenje prijetne novoletne praznike in srečno novo leto 1979.

Štefan CEROVEC,
predsednik osnovne organiza-
cije sindikata v Družbenem
standardu

Končuje se eno najbolj razgibanih let zadnjega obdobja. V vsebinsko zelo pomembnem delu in odločitvah smo sodelovali vsi; delavci kot tudi drugi občani. Vsi smo imeli možnost, da prispevamo bodisi k čim doslednejšemu praktičnemu uresničevanju zakona o združenem delu, bodisi k vsebini kongresnih dokumentov vseh političnih organizacij v republiki in državi.

Tudi delavci delovne skupnosti Družbeni standard smo se v letu 1978 prizadevali, da bi čim boljše organizirali svojo delovno skupnost in se tako približali namenu, zaradi katerega je bila ustanovljena. Razglabljali smo o različnih možnostih za ureditev notranje organiziranosti, sodelovali v pripravah samoupravne zakonodaje in jo tudi sprejemali. V pestri politični aktivnosti, v kateri so sodelovale vse politične organizacije in samoupravni organi delovne skupnosti, nismo zanemarili tudi svojega osnovnega dela. V letu 1978 bomo dosegli že blizu 9 milijard starih dinarjev celotnega prihodka. Za tak finančni rezultat smo morali pripraviti in razdeliti prek 2 700 000 obrokov hrane, realizirati skoraj 400 000 nočitev v samskih domovih in organizirati letovanje blizu 7 000 delavcem našega kolektiva in njihovim družinskim članom.

Kljub tolikšnemu opravljenemu delu pa z doseženim finančnim rezultatom nismo zadovoljni. Čeravno smo po produktivnosti bili precej boljši od organizacij, ki se ukvarjajo s podobno dejavnostjo, bo dosežena stopnja rentabilnosti našega poslovanja izredno nizka. Takemu rezultatu botrujejo predvsem prenizke prodajne cene naših storitev glede na cene reprodukcijskega materiala. Poleg tega smo se morali vse leto boriti s pomanjkanjem nekaterih materialov, predvsem mesa in mesnih izdelkov. Vendar tudi te probleme smo še kar uspešno rešili, saj brez mesa nismo ostali skoraj nikoli.

Zadovoljni smo tudi z opravljenim delom pri letovan-

jih, saj smo kljub težavam zaradi primanjkovanja po-
čitniških kapacitet omogočili pestro izbiro kraja leto-
vanja izredno velikemu številu letovalcev... In to v
glavnem sredi sezone, v obdobju julij-avgust; in ne
da bi morali plačati zaradi tega neizkoriščene najete
kapacitete za junij in september!

V zadovoljstvo si štejemo tudi, da smo vsem nanovo
sprejetim delavcem na tak ali drugačen način zagoto-
vili samsko stanovanje. To ni bilo lahko!

A kaj bi ob koncu leta toliko razmišljali o stvareh, ki
so že mimo! Raje minulo pozabimo in upajmo, da bo
v novem letu vse boljše... Da ne bomo imeli več te-
žav pri usklajevanju cen naših storitev s cenami re-
produkcijskega materiala... Da bomo tudi navzven
poslovali kot enotna delovna skupnost, ne pa kot letos,
ko smo izven našega kombinata poslovali še kot TOZD
Družbena prehrana in gostinstvo in TOZD Stanovanj-
sko gospodarstvo... In da se bo tudi vrednotenje naše-
ga dela ustrezno popravilo!

Vsem delavcem našega kombinata in njihovim družin-
am želim srečno in uspešno novo leto.

Florjan BOGDAN,

predsednik osnovne organizaci-
je sindikata v delovni skupnosti
Zavarovanje

Navada je, da se ob koncu leta ozremo nazaj in pre-
gledamo prehojeno pot.

Delovna skupnost Zavarovanje se je izoblikovala iz
službe zavarovanja pri bivši temeljni organizaciji
Zunanji obrati, delovati pa je pričela v začetku leto-
šnjega leta.

Kot delavci vsake nanovo ustanovljene organizacije
združenega dela smo se tudi mi srečevali z različni-
mi težavami. V delovni skupnosti smo najprej morali
vzpostaviti takšno organizacijo dela, da smo lahko
zadovoljevali potrebe ustanoviteljev po zavarovanju
njihovega premoženja. Takoj zatem smo si morali po-
iskati in urediti ustreznejše skupne prostore, saj so
dotedanji, pri bivši temeljni organizaciji Zunanji o-
brati, bili povsem neustrezni za spremenjeni način
in obliko našega delovanja.

Za novo organizacijo je bilo treba urediti tudi samou-
pravne splošne akte in izvesti volitve v njene samou-
pravne organe in samoupravne organe sestavljene or-
ganizacije REK Velenje. Vzporedno s tem pa smo u-
stanovili osnovno organizacijo ZK in osnovno organi-
zacijo sindikata; ustanovitev osnovne organizacije
zveze socialistične mladine pa za nas ni prišla v po-

štev, saj smo domala vsi starejši delavci.

Pri sestavi samoupravnih splošnih aktov so nam veliko
pomagale strokovne službe sestavljene organizacije. Z
njihovo pomočjo smo si uredili vse glavne samouprav-
ne akte. Zaradi narave našega dela pa smo pri tem
imeli tudi težave. Delamo namreč v izmenah in na po-
dročju vse od Tičnice do TE Šoštanj, kar pa nam pov-
zroča nemalo problemov pri organiziranju obvešča-
nja in zborov delavcev in medsebojnem komunicira-
nju nasploh.

Vendar naši samoupravni organi in obe družbenopoliti-
čni organizaciji so svoje naloge kljub temu opravili.
Sindikalna organizacija, na primer, je našla čas tudi
za organiziranje raznih oblik izobraževanja in športne
rekreacije. Lepo število naših delavcev se je, recimo,
udeležilo kondicijskega pohoda in podobnega preizkusa
telesne zmogljivosti na kolesih, vsak teden dvakrat pa
se posamezniki lahko pomerimo med sabo v streljanju
z zračnopoško, kar je za nas prav gotovo zelo korist-
no, saj imamo skoraj vsi precej opravka z orožjem.

Bili pa smo tudi na sindikalnem izletu in si na njem
med drugim ogledali kriminalistični muzej v Tacnu,
ki je bil za nas zelo poučen.

Skratka, naša delovna skupnost je vsestransko zažive-
la - delovno, samoupravno in družbenopolitično. Pri-
zadevamo pa si, da bi delovala še boljše; da bi njeni
delovni uspehi bili še bolj vidni, in to kot plod resnič-
nega sodelovanja in medsebojnega razumevanja delav-
cev vseh naših organizacij združenega dela.

Člani delovne skupnosti Zavarovanje želimo vsem de-
lavcem v SOZD REK Velenje srečno in uspešno novo
leto 1979!

Jože REPNIK,

predsednik osnovne organizaci-
je sindikata v delovni skupnosti
AOP

Od starega leta se navadno poslovimo tako, da na hi-
tro pregledamo prehojeno pot med letom, si označimo
kje smo delali dobro in kje slabo, ter si naredimo
okvirni načrt, kako se bi slabosti v novem letu izogni-
li in kaj bomo delali.

Približno to naj poskusim narediti ob tej priložnosti
za našo delovno skupnost - delovno skupnost Avtomat-
ska obdelava podatkov (AOP), ki je po številu zapo-
slenih najmanjša delovna skupnost v našem kombina-
tu, saj šteje komaj 28 delavcev!

Delovna skupnost AOP se je v skladu s 403. členom zakona o združenem delu in določili samoupravnega sporazuma o združitvi v SOZD REK Velenje razvila iz službe AOP bivše delovne organizacije REK Velenje. Formirali smo jo 31. januarja letos, ustanovili pa s sprejemom potrebnih samoupravnih aktov in izvolitvijo odbora za gospodarjenje, komisije samoupravne delavske kontrole, komisije za delovna razmerja, disciplinske komisije ter imenovanjem odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito; naloge delavskega sveta in delegacij za skupščinski sistem pa zaradi malega števila zaposlenih opravljamo vsi delavci na zborih.

V letošnjem letu smo ustanovili tudi osnovno organizacijo ZK, sindikata in ZSM delovne skupnosti ter imenovali delegate za posamezne SIS in zbor združenega dela občinske skupščine. Rečemo lahko, da med nami skoraj ni delavca, ki ne bi bil tako ali drugače družbenopolitično angažiran!

Verjetno ne bo napak, če uvodoma omenim še tole o samoupravnih splošnih aktih ... Doslej smo že sprejeli: samoupravni sporazum o medsebojnih odgovornostih, obveznostih in pravicah delavcev naše delovne skupnosti in delavcev drugih združenih organizacij v SOZD REK Velenje, statut naše delovne skupnosti, pravilnik o organizaciji del in nalog naše delovne skupnosti, njen plan dela, pravilnik o delovnih razmerjih, osnove planov in še nekaj drugih aktov.

Naše delo v letu, ki se izteka!

Redno smo obdelovali podatke s področja materialnega poslovanja, osebnih dohodkov, osnovnih sredstev, drobne inventarja in orodja v uporabi, kadrovske evidence, delovnih nalogov, klasičnega in hidravličnega jamskega podpora, nesreč pri delu in obračuna reševalnih vaj. Dosti dela smo imeli tudi v vzdrževanju programov obdelav in pa realizacijo nepredvidenih naročil uporabnikov, do katerih je prihajalo zaradi organizacijskih sprememb, nanašala pa so se na materialno poslovanje, osebne dohodke, kadrovske evidence, osnovna sredstva itd. Obenem smo izvajali tudi standardizacijo dokumentacije avtomatskih obdelav, ki je pogoj za polavtomatske obdelave podatkov.

Na področju razvijanja novih projektov avtomatskih obdelav podatkov smo dokončali paket mrežnega planiranja, obračun bruto bilance in obračun otroškega dodatka; nismo pa dokončali projekta zračanja, evidence jamskega transporta in vodenja evidence rezervnih delov, to pa zaradi čezmerne zaposlenosti naših delavcev z drugimi deli, kakor tudi prezaposlenosti uporabnikov naših obdelav z deli pri spreminjanju organizacije REK Velenje.

Pri delu smo se često srečevali tudi s težavami, ki so bile v tesni zvezi z uvajanjem novih informacijskih sistemov in jih je bilo mogoče odpravljati le tako, da smo pri projektiranju obdelav posegali v organizacijo dela uporabnikov s stališča racionalnosti. Prav tako smo opazili in še opažamo, da uporabniki našim storitvam ne namenjajo dovolj pozornosti. Drugače rečeno, da računalniško obdelane podatke premalo izkoriščajo v procesu odločanja o po-

slovanju, čeprav je to njihov glavni namen, ne pa zgolj sestavljanje predpisanih evidenc. Nasploh so naloge, dela in vloga AOP v SOZD REK Velenje še premalo upoštevane glede na določila zakona o združenem delu. Na primer, vsi razvojni plani združenih organizacij bi morali vsebovati tudi razvojni plan AOP, in to že zaradi nujnih potreb po humanizaciji in tehnološki modernizaciji ter boljši kakovosti vseh evidenčnih del, od TOZD do SOZD REK Velenje.

Ob tem je treba omeniti tudi to, da se prav ta čas izteka začetni program uvajanja avtomatske obdelave podatkov v REK Velenje in da bomo ta akt več kot uresničili tako kadrovske in vsebinsko kakor tudi materialno - kar se tiče osnovnih sredstev, računalniške opreme in prostorov.

Tak program pa bo treba sprejeti tudi za naprej, in sicer pravočasno in predvsem v skladu s potrebami naših temeljnih organizacij in enovitih delovnih organizacij. Ob sestavljanju tega programa pa bo treba natančno določiti tudi razvoj računalniške opreme, saj je ta že dokaj zastarela, neustrezna za uvedbo novosti v računalniškem obdelovanju podatkov, kot so banka podatkov, teleprocesing itd.

Še naše najvažnejše naloge za prihodnje leto!

Morali bomo:

- dosledno uresničiti planske naloge, ki so nam jih zastavili uporabniki;
- praktično izvesti svobodno menjavo dela med našo delovno skupnostjo in uporabniki (v tej zvezi naj omenim, da so naši samoupravni organi in vodstveni delavci naredili vse, da bi vzpostavili dohodkovne odnose z uporabniki že v letu 1978, a žal se jim to ni posrečilo.);
- uvesti nagrajevanje naših delavcev po delu;
- dodatno strokovno usposobiti uporabnike in delavce naše delovne skupnosti za delo v sistemu AOP;
- utrditi pravo vlogo AOP v SOZD REK Velenje;
- zamenjati tehnološko zastarelo računalniško opremo z zmogljivejšo novo;
- poiskati vse možnosti za še boljše kontakte z uporabniki...

V novem letu 1979 želim vsem delavcem delovne skupnosti AOP in njihovim svojcem čim več delovnih uspehov, osebne sreče in zdravja; enako pa tudi vsem drugim delavcem v SOZD REK Velenje in njihovim družinskim članom.

OGLAS

Samska uslužbenka IŠČE v Velenju opremljeno sobo. Dobro plača. Ponudbe sporočite dopoldne prek telefonske centrale SOZD REK Velenje (št. 851 100) na interno št. 357; popoldne pa na naslov: Nevenka Kmetič - Ljubljanska 49 a, Velenje.

Stane ŽULA,

predsednik osnovne organizacije sindikata v delovni skupnosti skupnih služb SOZD REK Velenje

"Odločilna je tista vsebina, ki jo tej svobodi dajejo ljudje. Kajti ljudje se v tej svobodi vedno za nekaj bojujejo in zato je svoboda tudi konflikt."

Potemtakem se moramo bojevati za to, da bo socializem, da bo socialistična družba svobodna v tem svojem notranjem boju mnenj, v dialogih, kritiki itd., hkrati se moramo bojevati za to, da svoboda ne bo izrabljena za cilje, ki so v nasprotju s cilji, kakršne si zastavlja takšna socialistična in samoupravna družba."

EDVARD KARDELJ

Leto 1978 je bilo politično in delovno zelo razgibano. Govorimo, da je bilo to leto kongresov, da smo povsod in na vseh nivojih iskali poti in ponekod bolj, drugod manj uspešno uresničevali ustavo in zakon o združenem delu. Reči moram, da smo v sindikatih in v drugih družbenopolitičnih organizacijah veliko napravili. Veliko imamo delovnih ljudi in dobrih funkcionarjev. Organiziranost sindikatov, ZK in mladine je prilagojena razmeram in samoupravni organiziranosti. Toda pred nami je veliko veliko odprtih vprašanj programiranja, sporazumevanja, dogovarjanja in tudi odločanja.

Zdi se mi, da smo v letu 1978 izdelali v posameznih organizacijah veliko analiz in predlogov oziroma programov, kako bomo naprej. A vedno znova moramo ugotavljati, da smo mnoge smernice in programe že sprejemali, da se pogosto ponavljamo, da smo bili nedosledni tudi zaradi tega - ali zaradi drugih razlogov neučinkoviti.

Povedati moram, da so me besede tovariša Tita na 8. kongresu Zveze sindikatov Jugoslavije močno prizadele. Zakaj? Poročila za kongres so bila kritična; predlog resolucije je bil akcijski in vsi smo bili pripravljeni sodelovati pri oblikovanju konkretnih nalog in poti k pospeševanju in dvigu vseh naših prizadevanj.

Tovariš Tito pa nas je opozoril na napake, pomanjkljivosti in odklone v gospodarjenju, pri ustvarjanju, potrošnji in pri sporazumevanju. Vsi smo čutili svojo krivdo in krivdo tistih, ki namerno ali iz malomarnosti izkrivljajo našo pot v socializem.

Čutil sem, kakor da mi je nekdo, ki mi je najdražji in ki sem mu že dal toliko obljub, dejal: "Le zakaj ti moram reči drugič in tretjič za tisto, kar si mi že

obljubil, da boš storil!"

Tega občutka se ne morem znebiti. Zdi se mi, da sem dolžnik, da sem med tistimi, ki smo pripravljeni obljube dajati; da smo premalo pogumni in tudi premalo revolucionarni pri odpravljanju napak, in tudi pri "odpravljanju" tistih, ki si lastijo nezaslužene pravice.

Tik pred praznovanjem dneva republike sem dobil vabilo, da napišem nekaj vrstic o aktivnostih in nalogah naše osnovne organizacije sindikata.

Nekdo mi je dejal, da je to domača naloga. Reči moram, da se ni zmotil. Veliko veliko sem razmišljal; veliko napisanega sem bežno preletel, podčrtal ali izpisal. Misli so se mi pletle in pletle pozno v noč ali zgodaj zjutraj ... Le kako naj napišem, da bi vsi razmišljali, da bi bili vsi aktivni, da bi se pri sporazumevanju razumeli, da bi se razumeli pri dogovorih o delitvi dela; da bi vedeli, kolikšen delež je mojega, tvojega in njegovega dela pri "pogači", ki smo jo speli? ... Zbudil bi rad zavest, da ne smem dovoliti, da bodo drugi delali zame; rad bi poudaril in podprl ter zagovarjal pravico do deleža pri dobrinah po razmerju z rezultati dela.

Po tej poti bi morali hoditi posebno pri ustvarjanju in delitvi skupnega dohodka od elektrogospodarske skupnosti Slovenije do REK Velenje, posamezne delovne organizacije, TOZD, delovnih skupnosti in posameznika ter v nasprotni smeri - če se popolnoma zavedamo proizvodnje in družbene izgradnje.

Prepričan sem, da bomo po tej poti odpravili podvajanje opravil in nalog; strah pred razraščanjem služb in administracije - da bo naše delo usklajeno; da bomo vedeli, kje in kako lahko najbolj smotno izkoristimo sposobnosti strokovnih kadrov. Brez spletk in podtikanj nas bo na vseh krajih aktivnosti vodila pot h kvaliteti, ki se sicer tako rada izmika. Pri kvaliteti seveda mislim tudi na sestanke, ki jih je preveč (o istih zadevah). In glejte! ... Koliko prstov je obrnjeno proti tretjemu, češ njega ni ... on, on je ... tisti, ki

Obrnimo se k sebi, poravnajmo svoj dolg do sporazumov, do dogovorov, do sklepov - do vseh tistih, katerim smo z dviganjem rok obljubili, da bomo dogovor spoštovali, da so dolžni računati z nami (z vsemi, ki so glasovali - to smo običajno vsi) ... To je pot k programiranju, k poznanim nalogam, k temeljitemu sistemu financiranja, k celotnemu delegatskemu sistemu in k interesnim skupnostim.

Da, takrat, ko bom dvignil roko za prispevek za stanovanjski sklad, moram vedeti, kako in kdaj bo sodelavec lahko dobil stanovanje.

Odvrzimo maske; povejmo tudi resnico - do kraja jo izbrusimo, da se bo porezal, kdor bo jo hotel izkriviti! Naša največja resnica je spoznanje, da lahko delavski razred osvobodi samo delavski razred. Pa smo šli naprej ... Sprejeli smo ustavo; sprejeli zakone. Rekli smo, da so pravice do razpolaganja z rezultati svojega dela neodtujljiva ustavna pravica ... Poglejmo vsi v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah, kje moramo zavarovati to osnovno pravi-

co!

In ko govorimo o vloženem delu, o delovnih uspehih in o nalogah, bi vas rad povabil k razmišljanju oziroma k izpopolnjevanju vsega tistega, "kar vse vpliva na delovne učinke".

Moral bi veliko naštevati. Ne bom! Vsi se potrudimo in ustvarjamo pogoje za boljše in učinkovitejše delo. Čuvajmo zdravje, izpopolnjujmo varstvo pri delu, usposobimo in opogumimo invalide, da se bodo počutili sposobni in varni, gospodarimo varčno – pa vendarle tako, da bomo z mehanizacijo nadomeščali živo silo; ustvarjajmo humane odnose – razumevajmo se kot ljudje močne volje, razvijajmo in ustvarjajmo ter uživajmo kulturne dobrine. Z vedrino in smelostjo, hkrati pa tudi z novimi znanji in sposobnostmi bomo ustvarjali več; oblikovali bomo odnose, ki so kreposti blaginje in naše socialistične samoupravne družbe.

To naj bo naša skupna popotnica za srečno in uspešno novo leto 1979; za srečo vaših in naših družin.

Pogovori z našimi delavci

POLDE ROBER ...

... po vsakodnevem delu tajnik organov upravljanja in družbenopolitičnih organizacij TOZD Jama Škale, po srcu pa rudar in likovnik ...

*

V vsakdanjem življenju srečujemo mnogo ljudi. Običajno posameznikov ne poznamo, vendar ob pogostem srečevanju nam postanejo bližji. Toda če jih dalj časa ne vidimo, se ob ponovnem snidenju ne moremo spomniti, od kod jih pravzaprav poznamo. In ker ne vemo, kam bi koga dali, se odločimo za najmanjše zlo in ga pozdravimo. To navadno zadostuje, da spregovorimo z njim tudi besedo ali dve o vremenu, in če se zaneti obojestranska simpatija, se naš odnos z znancem s ceste lahko spremeni v prijateljstvo.

Nekako tako sem spoznal Poldeta Roberja. Nekako tako pravim zato, ker sva ves čas, od prvega srečanja naprej, imela več stičnih interesnih točk, te pa so naju nekoliko hitreje zblíževale, kot je to običajno.

Oba sva aktivno delala v osnovnih organizacijah zveze mladine, obiskovala gledališče in se v prostem času tudi drugače zadrževala na istih krajih. Toda življenje bi ne bilo tisto, kar je, če se po srečanjih najine poti ne bi tudi razhajale ... Kako naj si sicer razlagam to, da mi Polde ni nikoli omenil, da se v prostem času

ukvarja tudi z likovno umetnostjo?

"Bi lahko dobil Roberja? ... Da ne? ... Kje pa je? ... Ne veste? ... Se pravi, da danes ne bo nič ... Hvala ... Srečno!"

Takole sem se pogovarjal iz dneva v dan.

Nazadnje se vendarle snideva. Sobotno jutro je. S Poldetom Roberjem sediva v njegovem ateljeju. Pomenkujeva se o tem in onem, dokler se ne spomnim, da sem pravzaprav v službi, da sem pri Poldetu s povsem jasno nalogo: izvedeti o njegovem delu čimveč.

"Zgodnje otroštvo sem preživel pri stricu v Hrastovcu," brez posebnega uvoda začne pripovedovati Polde.

"To je majhna vas pri Poljčanah v bistriški občini ... Živel smo v hiši tik nad vhodom v rudnik črnega premoga 'Kleče', ki so ga pred leti opustili," nadaljuje Polde in nato za trenutek utihne, prižge cigareto in zamišljeno pihne dim proti žarnici na stropu, ki razsvetljuje prostor z bleščečo svetlobo.

"Si lahko zamisliš, kaj pomeni neposredna bližina rudnika za petletnega otroka?" me potlej nenadoma vpraša, medtem ko njegov pogled strmi v točko za mojim hrbtom. Molčim.

"To pomeni, rekel bi – nekaj svetega ... Nekaj, kar je dovoljeno videti le izbrancem," razvija Polde svojo misel naprej, ko brska po spominih iz svojega zgodnjega otroštva.

"To je ... " nadaljuje in se nasmehne iz neprikrite melanholije, " ... ljubezen, ki jo za vselej zanetijo rudnik in rudarji v otroškem srcu.

Je zato mar čudno, da sem se po končani osnovni šoli vpi sal v rudarsko šolo v Velenju?" konča z vprašanjem, ki je že hkrati odgovor.

"V novo okolje sem se hitro vživel in 3. julija '68. leta sem že skočil 'čez kožo', " reče čez čas, obmolkne in obraz mu preleti senca.

"Kot kopač v jami še premogov prah nisem dobro okusil, ko sem že moral v bolniško ... Popustile so mi noge – in zdravniki so mi rekli: 'Rober, v jamo ne boste šli več!' Povedali so mi še, da je do tega prišlo tudi zaradi prebolele hude paralize.

Tako sem se nazadnje poslovil od stanovskih tovarišev," zavzdihne Polde, me ostro pogleda in doda: "... mi verjameš ali ne – zelo težko! Saj biti rudar je kljub vsemu vendarle lepo ... Za vsakogar, kdor je s srcem v jami! Komur je kaj do tovarištva! Kdor se sprijazni, da zaradi muhavosti jame lahko v njej kaj pomeni le skupina ... Da posameznik sam ne more nič!"

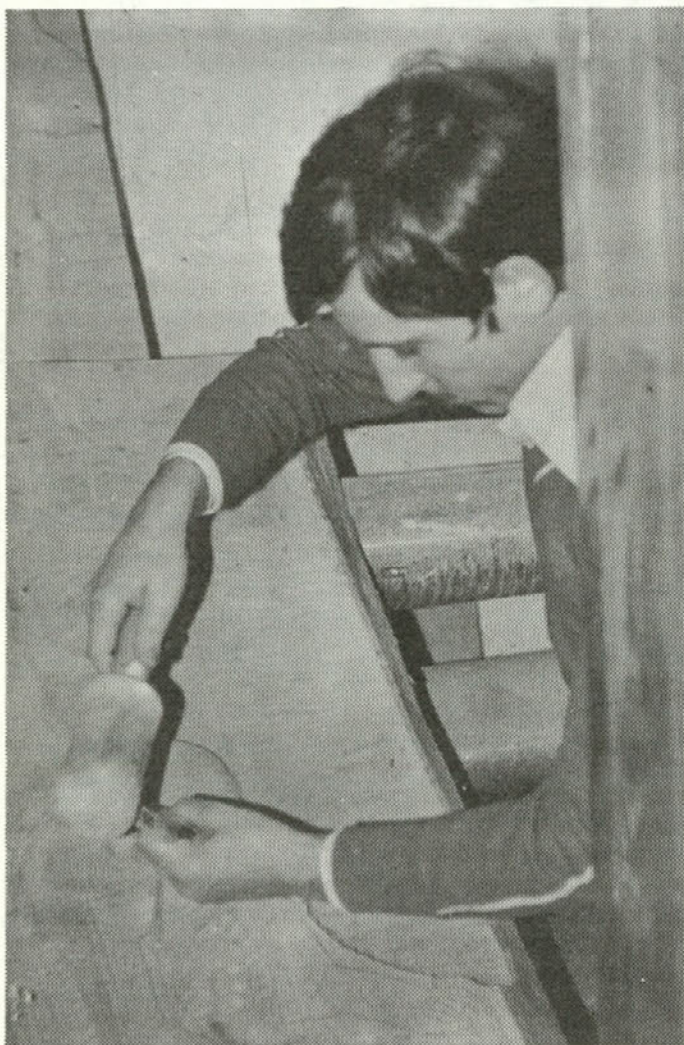
"In kako si zdaj zadovoljen z novim okoljem in delom?" me zanima.

Poldetu se obraz zjasni, ko reče: "Okolja niti nisem bistveno spremenil, res pa je delo povsem drugačno. Sem tajnik organov upravljanja in družbenopolitičnih

ZGORAJ – Polde Rober med razkazovanjem svojih dokončanih izpovedi v lesu

SPODAJ – Ko odhajam, Polde prime dleto in kladivo, in hitro spreminjajoč se ritem udarcev v lesu oživlja podobo iz kmečkega življenja

organizacij v temeljni organizaciji Jama Škale in zato še vedno tesno sodelujem z bivšimi sodelavci v jami."

"Je tvoje zdajšnje delo kaj lažje zaradi tega, ker izhajaš neposredno iz vrst rudarjev?" me zanima.

Polde malce razmisli, potem pa odvrne, da to ne igra nobene vloge.

"Mislim, da moramo tako samoupravno kot tudi družbenopolitično aktivnost v temeljni organizaciji Jama Škale pripisati osveščenosti delavcev. Vsaka akcija, ki jo načrtujemo, je namreč rezultat skupnega interesa in potrebe. Zato je posamezne pobudnike naših akcij nemalokrat tudi težko ugotoviti ... Zato v naši temeljni organizaciji obstaja tudi le navidezna meja med posameznimi družbenopolitičnimi organizacijami.

Tak odnos do naših skupnih zadev pa je treba pripisati tudi razčiščenim odnosom med jamskimi in zunanjimi službami; še posebno pa dobremu sodelovanju z vodstvom temeljne organizacije, ki pri nas ni 'bič božji', ampak prijeten svetovalac in upoštevanja vreden usklajevalac delovnih nalog," se zatem Polde ves v ognju spusti v razlago odnosov v svojem ožjem delovnem okolju in celi temeljni organizaciji Jama Škale.

Toda, ko seževa po cigaretah, pomislim, da bo pogovor vendarle treba usmeriti še drugam, ker Polde sam od sebe tega očitno ne bo storil.

"Povej še kaj o svojem umetniškem snovanju," nasilno spremenim temo razgovora ... "Kdaj si začel in kako, kdo te je v začetku usmerjal, kako usklajuješ delovne obveznosti z umetniškim ustvarjanjem ...?"

"Dovolj bo!" prekine Rober moje nizanje vprašanj in začne:

"Stric, pri katerem sem preživel otroštvo, se je ukvarjal s kiparstvom. Pri svojem delu je uporabljal glino, ki sem mu jo, preden je prišla pod njegove izkušene roke, nemalokrat gnetel jaz. In tako sem nevede, v igri; kot pač to znajo le otroci - zalezal v svet likovnega ustvarjanja."

"Začel si torej s kiparjenjem?"

"Tega ne bi mogel reči," odvrne in nadaljuje:

"Če izvezam izdelavo figuric, ki jih je rodila otroška fantazija, sem prve grenke pilule zaresnega umetniškega ustvarjanja použil pri risanju in potem pri slikanju. V začetku je šlo za poskuse upodabljanja pokrajine, kasneje pa sem ostajal zvest motivom iz rudnika in rudarskega življenja, ki je vse bolj napolnjevalo moj svet predstav o življenju.

Moj prvi in tudi najbolj neizprosni kritik je bil stric. Svetoval mi je, me naučil tistih osnovnih 'obrtiškkih' prijemov in vodil tudi pri izbiri materialov, s katerimi sem slikal. Običajno so bile to krede in vodene barvice, včasih pa tudi tempere.

Vendar kakšnega posebnega uspeha mi risanje in slikanje ni prineslo. Zato sem težišče ustvarjanja prenesel v glino, s katero sem že dvainšestdesetega leta,

ko mi je bilo dvanajst let, naredil prvi pomembnejši izdelek. To je bil doprski kip rudarja, ki sem ga pogosto videval pred vhodom v rudnik 'Kleče'. Celo stric je bil zadovoljen s tem mojim izdelkom, ki sem ga nazadnje poklonil tistemu rudarju, po katerem sem ga naredil."

"Ali si našel v kiparjenju izpolnitev vseh ambicij po ustvarjanju?"

"Nikakor ne," kategorično odvrne Polde, "začel sem s slikanjem, nato sem kiparil in se z obojim več ali manj ukvarjal še v srednji šoli, sedaj pa se v glavnem pečam z lesorezom in grafiko. Rekel sem - v glavnem, saj popolnoma nisem nikoli opustil ne kiparjenja ne slikanja."

"Bi lahko sklenil, da nimaš ustaljenega umetniškega izraza?"

"Morda bi res lahko to rekel. Vendar stalnost umetniškega izraza je čisto odvisna od razpoloženja; izrazno sredstvo pač izbiram, kakor mi v nekem obdobju najbolj ustreza. Kljub temu pa najlažje delam v lesu ... To je živa materija, ki človeka med delom prevzame, na koncu pa mu prinese tudi največje zadovoljstvo, vsaj meni!"

Polde za trenutek utihne, nato doda: "Ker še vedno pretežno upodabljam življenje rudarjev, me mnogi sprašujejo, zakaj pri delu ne uporabljam ksilita, lesnega premoga ... Vsem tem odgovorjam z vprašanjem, ali premog ni iz lesa."

"Kaj pa javnosti si se že predstavil?" postavim še tisto obvezno vprašanje v takih razgovorih.

"Razstavljaj še nisem, če si mislil na to. Doslej sem vzpostavljaj stik z javnostjo le tako, da sem kako svoje delo poklonil kateremu od zaslužnih javnih delavcev, kadar je praznoval kak pomemben življenjski jubilej... Zadnje moje pomembnejše delo je kip jamskega reševalca, ki sem ga naredil za našo delovno organizacijo - RLV."

Sicer pa se nameravam z lesorezi in grafikami predstaviti javnosti naslednje leto."

"Ali boš razstavljaj v sodelovanju z velenjsko kulturno skupnostjo?"

"Ne!"

"Zakaj ne?"

"O tem ne želim govoriti."

"Mene pa zanima!"

Polde nekaj časa odmahuje z glavo, nato pa le pove, da se ne strinja z njeno politiko izbire razstavljalcev. "Sicer pa je stara resnica, da se moraš dokazati zunaj, da te sprejmejo tudi doma," še doda k temu.

"Razstava pa vseeno bo?"

"Bo. Najkasneje do spomladi. Če ne bo šlo drugače, pa zunaj - izven Velenja."

- - -

Ko odhajam, Polde prime dleto in kladivo, in hitro

spreminjajoč se ritem udarcev v lesu oživlja podobo iz kmečkega življenja.

In ko sem že na stopnicah, me pokliče, da bi pokazal opustelo drvarnico, kjer si bo v soglasju z lastnikom uredil nov, nekoliko prostornejši atelje.

Polno drobnih načrtov ima Polde Rober, in šele ko sva si med razgovorom zrla iz oči v oči, sem spoznal, kako malo sem vedel o njem, pa čeprav sva se prej tolikokrat srečala...

JUSTIN SEŠEL ...

... delovni jubilar "30-letnik" delovne skupnosti Zavarovanje ...

*

Zelo malo ljudi poznam, ki bi pri opravljanju enakih del in nalog vztrajali celih trideset let. Če so ta opravila povrh vsega še izredno zahtevna in odgovorna, je ta doba še toliko daljša.

Eden izmed takih ljudi je tudi čuvaj iz delovne skupnosti Zavarovanje - Justin SEŠEL.

- - -

Za pogovor sva izbrala praznični popoldan, ko se je večina delovnih ljudi in drugih občanov predajala užitkom na nanovo zapadlem snegu ali je kako drugače preživljala zasluženi oddih.

Praznik je za Justina Sešla enak drugim dnevom. Zjutraj je prišel z dela, dopoldan je spal, po najinem razgovoru pa je moral oditi znova na delo. Tako je že trideset let! ... Noč za nočjo odhaja zdoma, in ko prve budilke v zgodnjih jutranjih urah dramijo njegove sosedo v novidelovni dan, on leže k počitku.

- - -

Justin Sešel se je rodil v Doliču, od koder je osemindesetega leta prišel v Velenje. Zaposlil se je kot čuvaj v takratnem zunanjem obratu našega rudnika.

Kot sam rad pove, so bili to časi vsesplošnega pomanjkanja. Tudi tedanja rudniška služba zavarovanja ni bila tako organizirana in opremljena, kot je sedaj. Šele mnogo pozneje - Justin pravi, da niti ne tako dolgo nazaj - je služba začela pomeniti nekaj drugega; nekaj, kar je resnično potrebno za varno zavarovanje družbenega premoženja.

"Vzporedno organizaciji smo začeli večjo pozornost namenjati tudi tehniki," pripoveduje Sešel, "ki je pripomogla, da se je naše delo precej zboljšalo."

Če že lahko trdimo, da smo dandanes nekoliko boljše opremljeni, pa tega nikakor ne moremo reči za našo kadrovsko strukturo; ta je še vedno neustrezna. Zakaj je še vedno neustrezna, pa najboljše pojasnjuje okoliščina, da se moramo nenehno spopadati z ljudmi, ki živijo v prepričanju, da so lahko čuvaji in vratarji ljudje z zmanjšanimi delovnimi sposobnostmi. To pa seveda

ZGORAJ - Justin SEŠEL z ženo Marijo in vnukinjo

SPODAJ - Justin med razlago težav delovne skupnosti Zavarovanje

ni res!" se razvname moj, sicer miren sogovornik.

"To zmotno prepričanje," nadaljuje Justin, "lepo ponazarja tale primer!

Pred kratkim smo pri jutranji izmeni vratarji in čuvaji stali v gruči. Mimo nas je prišel eden izmed rudarjev. Za trenutek je obstal in rekel: 'Poglej jih, močni so kot voli in se zunaj sprehajajo, v jami pa delajo invalidi!'"

"Je to sploh res - ne glede na to, kakšna bi morala biti kadrovska struktura čuvajev in vratarjev?" vprašam.

"Resnica je seveda povsem drugačna," odvrne sogovornik in zamahne z roko ... "Od dvainpetdesetih čuvajev in vratarjev je enainštirideset (41!) invalidov tretje kategorije. To je resnica!" se spet razvname.

Omenim naj, da je tudi Justin invalid ... v vojni je izgubil levo roko!

"Ja, takšna je resnica," ponovi Sešel in nadaljuje:

"Takšna je kljub temu, da bi se naša kadrovska struktura morala korenito spremeniti. Zakaj se bi morala korenito spremeniti? ... Delavci z zmanjšanimi fizičnimi sposobnostmi so velikokrat v bolniški - to in že tako skromna kadrovska zasedba pa resno postavlja pod vprašaj resnično zavarovanost objektov in delovnih področij, ki jih čuvamo!

Manjkajoče delavce zaradi bolniške deloma resda nadomestimo z nadurnim delom, ne pa v celoti, saj varnostnik mora biti na delu spočit. Po drugi strani pa je nadurno delo tudi predrago; in sicer že zato, ker gotovo ne more biti toliko učinkovito kot redno."

"Pa bi zaposlili nove delavce!" rečem.

"Kako pa, ko pa sva ravno govorila, kakšno je mišljenje okolja o zaposlovanju za potrebe zavarovanja! Na drugi strani pa se sposobni ljudje neradi zaposlujejo kot varnostniki tudi zaradi nočnega dela, dela ob nedeljah in praznikih in dela na prostem ob grdem vremenu, kar vse spada med delovne obveznosti pri zavarovanju ... Da to ljudi odvrača od poklica varnostnika, priča vrsta jalovih razpisov prostih del in nalog za varnostnike; tudi naše delovne skupnosti."

"Morebiti pa se bodo stvari spremenile z vse večjo pozornostjo, ki je namenjena ljudski obrambi in družbeni samozaščiti v organizacijah združenega dela?" ga prekinem.

Justin prikima in odgovori:

"Oživljanje narodne zaščite in drugih oblik ljudske obrambe in družbene samozaščite je sigurno ena od zelo pomembnih pridobitev, ki bo vplivala tudi na izboljšanje položaja in ugleda delovnih skupnosti, kot je naša. Nekaj se to že pozna."

"Za vas pravijo, da imate veliko opravka tudi s psi," spremenim pogovor.

"Oh, ti njegovi psi," vzdihne Justinova žena Marija, ki nama dela družbo ob mizi in doda: "Psi ga prikrajšajo za marsikatero urico počitka."

"Daj no mir!" odvrne Justin, čeprav dobro ve, da je to velikokrat res.

"Že od nekdaj sem imel s psi veliko veselje, "začne pojasnevat, "v letih dela z njimi pa je veselje še naraslo. Veliko uric sem preživel s psi, in kadar je pes ob meni, ne potrebujem nobenega strelnega orožja. To so najzanesljivejši spremljevalci; pes nikoli ne zataji."

"Raje povej," se znova vmeša žena, "kako te je eden izmed njih spravil ob zobe!"

Justin zamahne z roko in reče: "Ob zobe sem bil res, ko me je eden izmed njih prevrnil. To pa je bilo tudi zadnje, kar je storil v svojem pasjem življenju. Že nekajkrat prej je napadel domače čuvaje, in drugega izhoda, kot da ga spravimo stran, ni bilo... Edini tak pes je bil, kar smo jih imeli. Škoda pa ga je bilo kljub temu, saj je bil šolan, šolani psi pa so zelo dragi; - do 12 tisoč dinarjev, novih, velja eden; pa še več."

Zdi se mi, da Justinova žena Marija ne mara psov, kar ji dam tudi vedeti, ona pa mi pravi:

"Ne, da bi jih ne marala; le toliko časa mu vzamejo, da se včasih še spočiti ne more. Počitka pa je potreben, saj ni več tako mlad, moj Justin."

"Kako ste pa zdržali vse te noči brez njega?" jo hudo-mušno vprašam.

"Navadila sem se," pravi Marija, Justin pa: "Saj bi si lahko drugega dobila!" ... Smejemo se.

Zanimajo me še trenutki, ki si jih je Justin v dolgoletnem čuvajskem delu dobro zapomnil; posebno taki trenutki pri nočnem delu.

"Trenutkov, ki bi bili nekaj izjemnega, ni bilo," mi pove Justin po krajšem razmišljanju.

"Omenil bi le, da ima moje delo to slabo stran, da ne moreš imeti kdove kakšnih prijateljev, vsaj na delovnem mestu ne ... Brezkompromisen moraš biti; tudi najboljši prijatelj pa je samo človek ..." sklene Justin. Sešel najin pogovor, jaz pa se kmalu zatem poslovim.

STANE GOŠNIK ...

... delovni jubilar "10-letnik" delovne skupnosti
Avtomatska obdelava podatkov ...

*

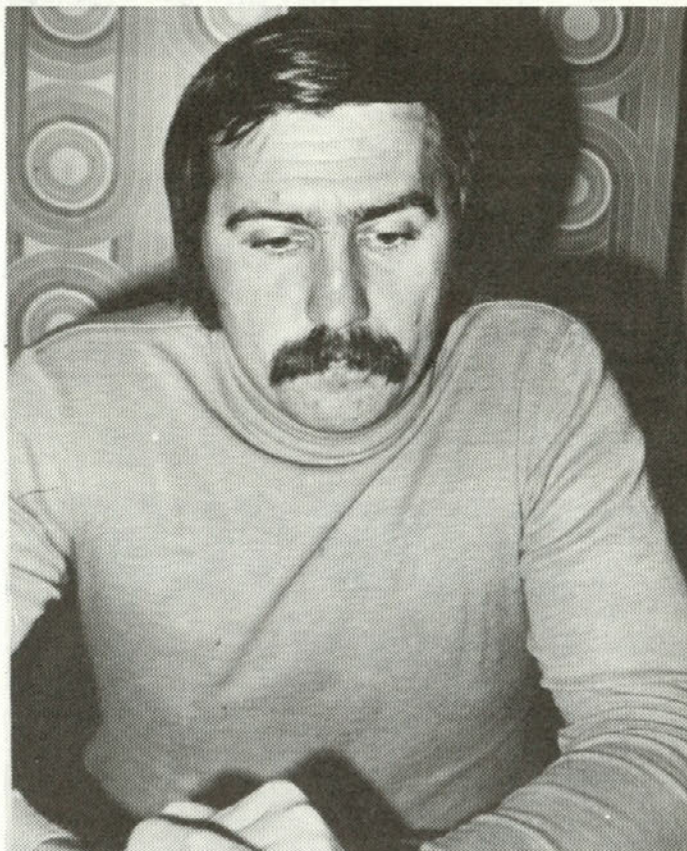
Stane Gošnik je sprva bil kvalificirani kopač v našem rudniku, kjer se je zaposlil že pred odhodom v JLA; leta 1967. In tudi po prihodu od vojakov je vse do leta 1975 delal v RLV. Bil je rudar strojnik v bivši temeljni organizaciji Jamska mehanizacija in transport. V tem obdobju se je odločil tudi za šolanje ob delu. Vpisal se je v večerno srednjo ekonomsko šolo v Velenju in uspešno opravil izpite za prva dva letnika.

Med šolanjem je rudnik šel Stanetu na roke. Omogočil mu je, da je lahko delal samo v prvi izmeni. Kljub temu pa je bil študij zanj zelo naporen, saj jamsko delo je le jamsko delo, pa čeprav le v dopoldanski izmeni. Zato se je Stane po drugem letniku odločil za dopisno nadaljevanje šolanja, ker je pri takem načinu študent

le bolj svoboden pri izbiri časa za učenje; seveda pa se mora sprijazniti, da bo zato šolanje dolgotrajnejše. Vendar Stane je tudi ta problem na neki način obšel: leta 1975 je opravil izpit za koderja v okviru priprav na ustanovitev centra za avtomatsko obdelavo podatkov pri RLV oziroma pozneje pri REK Velenje - in začel delati v službi AOP REK Velenje, ki zdaj deluje kot delovna skupnost!

Zdaj opravlja Stane v delovni skupnosti Avtomatska obdelava podatkov dela in naloge programerja - vzdrževalca. To pomeni, da vzdržuje že utečene računalniške programe, in to tako, da vanje vnaša popravke in dopolnilne informacije.

Kako to poteka v praksi?

Stane GOŠNIK: "... računalnik se sam nikoli 'ne zlaže' ali zmoti."

V enem izmed takih programov so, na primer, zapisani vsi stroški v zvezi z obratovanjem vozil v naši delovni organizaciji Avtopark. Med temi podatki pa je v programskem "spominu" zapisano tudi, katere rezervne dele in koliko rezervnih delov porabijo v Avtoparku v koledarskem letu ... In ko sedaj, ob koncu leta, pripravljajo v Avtoparku plan nabave rezervnih delov za prihodnje leto, mora delovna skupnost AOP oziroma programer - vzdrževalec v njej iz celotnega omenjenega programa po posebnem računalniškem programu, ki ga je treba še sestaviti, izločiti vse potrebne informacije za izdelavo kar najracionalnejšega in najcelo vitejšega plana nabave rezervnih delov za prihodnje leto ... torej takega, da bo upošteval tudi vozila, ki jih bodo v Avtoparku umaknili iz prometa, in vozila, ki jih bodo nanovo nabavili!

Ta naloga gotovo ni enostavna. Vendar Stane meni, da ni tako hudo zapletena, kot bi se komu zdela ... "Le sposobnost za logično mišljenje, nekaj strokovnega znanja in veselje do dela mora človek imeti, pa gre!" je rekel Stane... Glede na to Stanetovo izjavo torej lahko upamo, da Avtopark ne bo imel težav pri izdelavi plana porabe oziroma nabave rezervnih delov za prihodnje leto. Pogoji je le - je dejal Stane - da so podatki, ki jih damo računalniku resnični, saj računalnik se sam nikoli "ne zlaže" ali zmoti.

Sicer pa se je po Stanetovem mnenju v zadnjem času pri nas občutno izboljšala tako točnost zajemanja podatkov iz poslovanja kakor tudi točnost "vlaganja" teh podatkov v računalnik.

- - -

Stane Gošnik je z razmerami v svoji delovni skupnosti zadovoljen; tudi z njeno samoupravno organiziranostjo, saj meni, da je v njej možno resnično samoupravno dogovarjanje in odločanje delavcev. Na splošno pa v tej zvezi ugotavlja, da so ena od velikih nevarnosti preobsežne in nepregledne informacije za samoupravno odločanje ...

Pogovarjal se je Bojan Ograjenšek. Prihodnjič nadaljevanje!

Misli in izreki

Kaj ni socializem?

Družba, v kateri človek pade v nesrečo, če pove svoje mnenje, in ostane srečen, če ga ne pove.

Družba, v kateri kdo živi bolje zato, ker sploh nima svojega mnenja.

Družba, katere voditelji se sami postavljajo.

Družba, v kateri živi v eni sobi deset ljudi.

Država, v kateri se funkcionarji hitreje razmnožujejo

kot delovni ljudje.

Država, v kateri morajo ljudje lagati.

Država, v kateri strahopetni živijo bolje kakor pa pogumni.

Država, ki zahteva od svojih državljanov, da enako mislijo v filozofiji, zunanji politiki, gospodarstvu, književnosti in morali.

Država, ki že vedno pozna voljo ljudstva, še preden ga vpraša po njej.

Država, v kateri je izid volitev vedno mogoče vnaprej napovedovati.

Država, ki določa, kdo in kako jo lahko kritizira.

Država, v kateri veliko nevednežev velja za učenjake.

Država, v kateri mora biti človek dolgo bolan, preden dobi zdravnika ...

- - -

In kaj je socializem? ... Nekaj dobrega!

L. Kolakowski, Poljska

O tem in onem!

Krivica ni nič, če se jo posreči pozabiti.

Ne misli, da si velik zato, ker ti je senca velika, ko vstaja sonce.

Človek, ki naredi napako in je ne popravi, naredi drugo napako.

Konfucij

Resnost je sreča bedakov.

Imamo dve vrsti ljudi: eni mislijo, drugi kritizirajo.

Številni govorniki navadno tisto, kar jim manjka v globini, nadomeščajo z dolžino.

Kdor hoče voditi ljudi, jih ne sme gnati pred seboj - mora jim slediti.

RUDAR - INFORMATOR: Glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Velenje (Velenje - Rudarska 6, telefon h.c. 851 100)

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Franc Avberšek (RLV - J.Preloge), Franc Kos (RLV - J.Preloge), Vili Romih (RLV - J.Pesje), Ivan Jelen (RLV - J.Škale), Ludvik Hribar (RLV - J.mehanizacija in J.transport), Franc Miklavčič (RLV - J.gradnje), Anton Čas (RLV - Priprave), Franc Druks (RLV - Klasirnica), Franc Kramer (RLV - Zunanja, Gradbena in Mizarska dejavnost), Anton Ribarič (RLV - delovne skupnosti), Maks Lomšek (TE Šoštanj), Pavle Planinc (ESO), Ivan Ribič (Plastika), Emil Medvešek (Avtopark), Mile Maksimovič (EFE), Silvo Pešak (TISK), Dragica Zupanc in Mirko Žolnir (delovne skupnosti SOZD);
- delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Teodor Jelen (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Bojan Ograjenšek (DSSS SOZD - novinar), Romana Misja (DSSS SOZD - tajnica glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Mirko Bizjak (predstavnik KPO SOZD - stalni sodelavec), Božena Štajner (referentka za delegatska razmerja SOZD - stalna sodelavka), Nada Dermol (referentka za informiranje v TE Šoštanj - stalna sodelavka), Tone Šeliga (tajnik OK SZDL Velenje - stalni sodelavec).

Predsednik uredniškega odbora: Anton Ribarič • Naslov uredništva: Velenje - Prešernova 5 (DSSS SOZD - telefon h.c. 851 100, interno 260 - soba 31 nad pošto Velenje).

Tiska TISK REK Velenje (Velenje - Foitova 10, telefon 850 566) • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada v višini števila zaposlenih + 100 izvodov.

Ob prihodu na Jašek Škale so bili gostje iz osnovne šole "Anton Aškerc" deležni toplega in pozornega sprejema.

Podobno kot rudarji na Jašku Škale so dan republike proslavili tudi delavci ESO; na sliki Franc FRICELJ, predsednik konference osnovnih organizacij ZSM v ESO, izroča predstavniku pevcev in recitatorjev iz osnovne šole "Gustav Šilih" simbolično darilo.

Skoraj sočasno z rudarji na Jašku Škale so dan republike proslavili rudarji na Jašku Preloge; na sliki ena od skupin rudarjev med pazljivim poslušanjem kulturnega programa, ki so ga pripravili učenci osnovne šole "Gustav Šilih".

Svoboda je dobrina, ki nam omogoča uživanje drugih dobrin.

Montesquieu

Sreča – to so nova vrata, pred katerimi kot tele stoji nesrečnik.

So ljudje, ki se jim srca krčijo v enakem razmerju, v kakršnem se jim krčijo denarnice.

Nestroy

Obstajajo tri laži: laž, prekleta laž in ... statistika.

Kadar dvomiš, reci resnico.

Mark Twain

Najbolj hudo je človeku, če ne more grešiti.

Vsako reč kanalje laže prenesejo kakor ponos in ugovor.

Ivan Cankar

Pred letošnjim dnevom republike v našem kombinatu

V delovnih organizacijah našega kombinata RLV in ESO so letošnji dan republike proslavili slovesno kot še nikoli doslej. Zaslugo za to imajo učenci velenjskih osnovnih šol "Anton Aškerc" in "Gustav Šilih", ki so se navdušeno odzvali povabilu osnovnih organizacij zveze komunistov, sindikatov in socialistične mladine rudarjev, ključavničarjev, električarjev in drugih delavcev RLV in ESO, da jim za dan republike, 29. november, pripravijo kratek kulturni program.

Še posebno slovesno je bilo na Jašku Škale, kjer so učenci iz osnovne šole "Anton Aškerc" priredili poleg ganljivega kulturnega sporeda s pevskimi točkami in recitacijami še razstavo svojih likovnih izdelkov in spisov, s katerimi so želeli našim rudarjem izpovedati, kako cenijo in občudujejo njihovo naporno in požrtvovalno podzemsko delo. Spričo tega pa tudi ni čudno, da so naši rudarji na Jašku Škale svoje mlade goste sprejeli z obema rokama in jim razkazali vse, kar zunaj priča o njihovem trdem delu pod zemljo. Poleg tega so vse skromno pogostili – avtorjem najboljših likovnih izdelkov in spisov ter prireditelju razstave, likovnemu krožku osnovne šole "Anton Aškerc", pa podelili knjižne nagrade ... Glavni pomen tega obprazničnega srečanja pa je prej ko slej treba iskati v tehle besedah, ki jih je otrokom pred odhodom z jaška izrekel rudar iz temeljne organizacije Jama Škale Edo KODRUN:

"Otroci, danes ste nas spomnili, da morate tudi vi v šoli pridno delati – kar mi spodaj v jami, ko nam znoj lepi majico na telo, nehote pozabljam. Zato le še pridite k nam na obisk – pa ne samo ob praznikih!"

Ivan JELEN

Nagradni natečaj

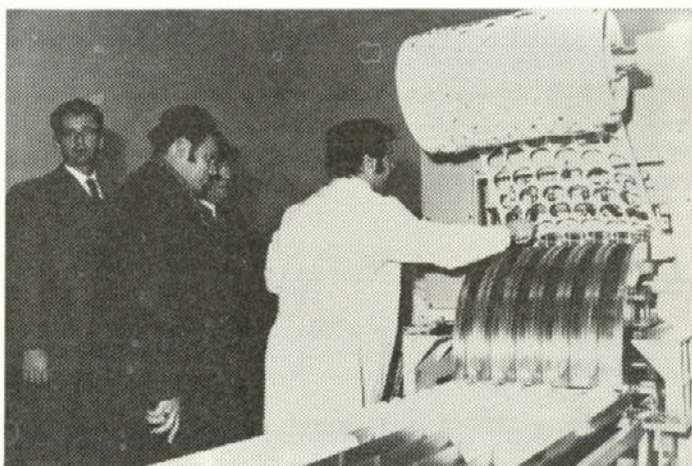
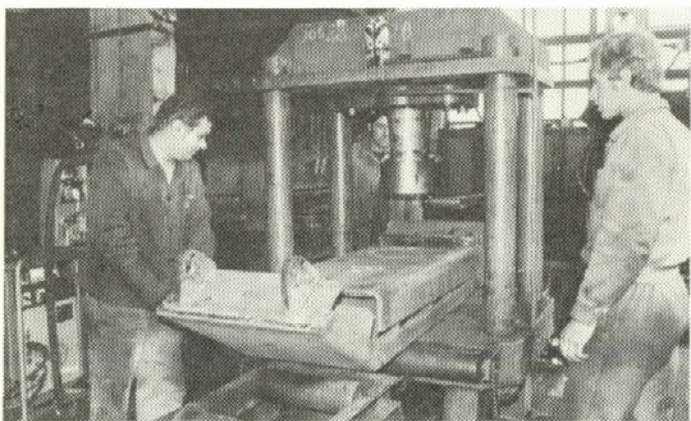
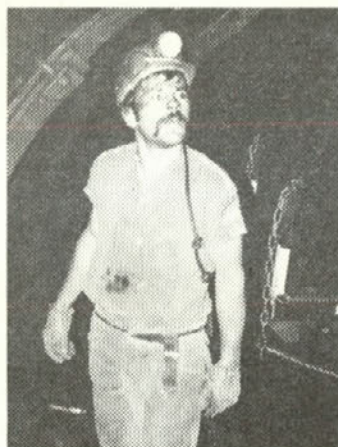
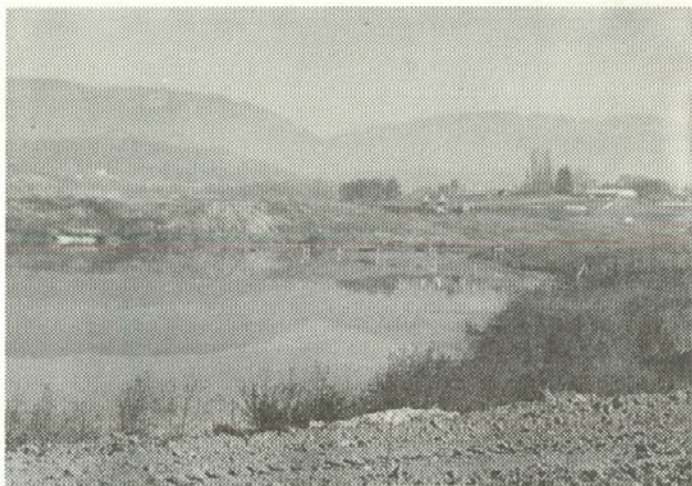
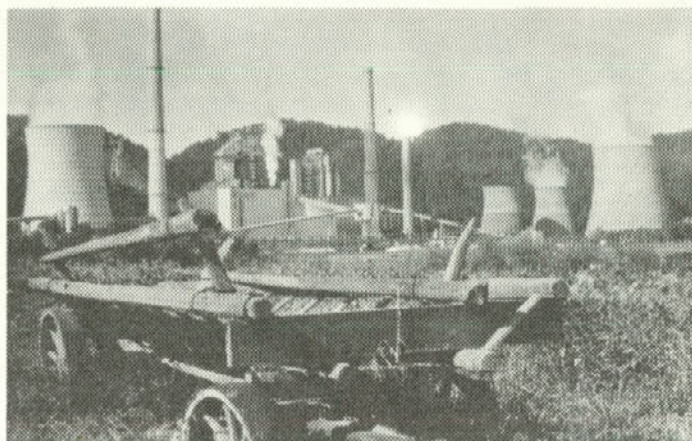
Oglejte si slike na tej strani, ki jih je v delovnih organizacijah in delovnih skupnostih našega kombinata posnel sodelavec pri našem glasilu Lojz Ojsteršek. Po ogledu povprašajte naokrog in sestavite napis za eno ali več slik, ki naj ne presega 60 besed.

Najboljše napise bomo nagradili z lepimi knjižnimi nagradami in objavili v našem glasilu.

Napise pošljite do ponedeljka, 15. januarja 1979, na naslov: Uredništvo glasila Rudar - Informator, Prešernova 5 (soba 31 nad pošto Velenje), 63320 Velenje.

Zraven vsakega napisa zapišite tudi številko fotografije, na katero se napis nanaša.

Uredniški odbor

25 P Božič
26 T Štefan
27 S Janez
28 Č Živko
29 P Tomaž
30 S Branimir
31 N **Silvester**

Rešitve s svojim točnim naslovom pošljite v uredništvo glasila Rudar – Informator do ponedeljka, 15. januarja 1979. Izmed pravih rešitev bom o tri nagradili s knjižnimi nagradami v vrednosti okrog 250, 150 in 100 dinarjev. Uredniški odbor.

Prijetno silvestrovanje!